

Avântul

ȘCOALA ACTIVĂ A LUI ROMANESCU DIN DREPTU

Am fost întrebați, de unii, dacă—participând la cercurile culturale ale învățătorilor din județ—avem vre-un câștig. Tuturor aceluia, care ne pun astfel de întrebări, le răspund că adevărul nostru câștig, cu care ne alegem, de pe urma acestei munci, este mulțumirea sufletească de a putea păstra, încă, mai departe, legătura între noi—părinții sufletești ai învățătorilor—căutând, astfel, prin vizitele noastre, să ridicăm moralul aceluia care ascultă îndrumările pe care le dăm în astfel de ocazii, cum ne ascultau odinioară când erau elevi.

Noi nu facem politică acolo unde mergem, ci ridicăm, prin ceea ce avem și cum putem, prestigiul școlii primare. Câteodată, însă, această muncă ne este răsplătită și altfel, când într'un sat din văgăunile munților, cum e Dreptu, unde am fost acum vre'o săptămână însoțit de alți profesori din oraș, am rămas uimiți de ceea ce am văzut acolo.

Școala aceasta a fost terminată de învățătorul C. Romanescu. La această construcție frumoasă, învățătorului demn de lauda și admirația noastră, îi revine meritul că a îndemnat cu vorba săteanul la lucru și deseori el însuși a fost exemplul la lucru efectiv. Am constatat la Romanescu o putere de muncă extraordinară, când a adunat materialul de construcție și când a trecut la lucru. Romanescu e înzestrat cu o tenacitate puțin comună, el dă dovadă de felul adevărat în care trebuie să se prezinte învățătorul în societate, de a nu se descuraja în fața dificultăților enorme, pe care le-ar întâlni. El nu părăsește lucrul decât atunci când și-a ajuns scopul. Muncitor neobosit în clasă, înzestrat cu stăruință în predarea lecțiilor, aș putea spune de neînvinș. Școlarii îl ascultă cu deosebit interes, căci lecția lui nu e sarbădă, ea e interesantă cu adevărat. Copilul e pus la lucru, el nu e un aparat de recepție; ci el e acela care învață prin sine, numai sub îndrumările bine călăuzite ale învățătorului. Mintea lui neconținut născoceste ceva nou, pentru buna înțelegere a lecției. Și, aici, imi vin în minte seria de aparate pentru experiențele de fizică, pe care Romanescu și le confecționează în atelierul său.

Școala are un muzeu de împăeturi și un atelier cum nu se mai întâlnesc aiurea. Iată, deci, ce se poate întâlni și face cunoscut și altora, la astfel de ocazii. Iată ce însemnătate prezintă pentru noi unele cercuri culturale, unde învățători, vin și se conving, la fața locului, de munca onorabilă dintre colegii lor, iar noi, încă odată afirm, pe lângă mulțumire, căpătăm un stimul puternic pentru susținerea școlii primare.

Domniilor teoreticieni ai școlii active, vă îndemnăm să mergeți la Dreptu, să vedeți școala activă realizată practic de C. Romanescu.

Ion Tăzibuanu

Ne permitem să reproducem, din ziarul „Universul, un judicios articol semnat de profesorul nostru, d-l Simion Mehedinți.

Cititorii noștri vor aprecia dragostea de Tărâniș și noblețea sufletească a distinsului dascăl.

VAIDA—O EXPERIENȚĂ ISTORICĂ

de S. MEHEDIȚI

Noi vrem bugetul...! Și Hristos din cer—dacă vine fără buget—nu-l primim. Pot să-l răstignească iarăș cei cari l-au mai răstignit odată.

Scriitorul acestor rânduri este un optimist. Pentru el, norocul cel mai mare al poporului nostru e tărânișul și în deosebi săteanii cari n'au pus încă mâna pe carte. Tocmai aceia au păstrat mai bine firul vieții neamului. Pentru cei din Hațeg, Decebal doarme încă la Deva. S'a prefăcut în munte. Cine nu crede, să privească spre culmea de lângă ruinele cetății, poate vedea pe marele rege, cum se odihnește cu mâinile la piept. De asemenea, pentru cei din părțile Ceahlăului, Dochia, fata lui Decebal, păzește și acuma oile. Nicula Ursu Horia, când a pornit pe calea cea din urmă, va fi privit lung spre muntele cu chipul lui Decebal și, poate, chiar mai departe, spre zarea timpurilor, când nici un strein nu se pripășise pe pământul carpatic.

De la ziua cea mare a lui Horia, au trecut 150 de ani și iată un poet ardelean, cu nume rural, colțuros, vede azi și pe Nicula Ursu întrupa în chipul unui munte. Firul isto-

riei se toarce așadar mai departe. Se păstrează prin urmare și speranța într'un viitor mai bun, cât timp vor mai fi pe aci români, cari să știe a ceti ce stă scris pe fața munților.

Dar s'au ivit în viața poporului nostru și unele semne nu se poate mai triste. Iată o scurtă socoteală:

Din război, ieșisem cu două mari rezultate: întâi, cu o cumplită jertfă de sânge. (Pe câmpul de luptă căzuseră 327.000 de bărbați. Cu bătrâni, femei și copii și prizonierii uciși prin foame în Bulgaria și Germania, cam un milion de morți). Al doilea, ne alesesem cu o mare sguuire sufletească: spuma infectă a speculanților de tot felul, a îmbogățitorilor de război, a celor mobilizați prin hatâr la partea sedentară, toată viernăna aceasta ne desguraste adânc. Iar păcătosul tratat dela Buftea, cu pierderea Dobrogei, a munților și a Dunării ne trecuse prin flacăra purgatorului.....

Nu mai era om cinstit, căruia să nu-i fie groază de trecut.

De aceea, vrem cât mai repede o lume nouă. Iar speranța cea mai mare pentru înnoire era Ardealul... Nu se ridicase oare acolo puternicul Rațiu, ca un fel de noua intrupare a Moșilor în fața ungurimei? Și nu stătuse ca un stâlp de granit Alexandru Vaida, cerând autonomia Ardealului în parlamentul dela Pesta?

Așa dar, speranța în românii de peste munți era deplin îndreptățită.

Au trecut de atunci 15 ani—cea mai tristă epocă din toată istoria noastră modernă.

Spuma politicianilor înăbușă iarăș viața publică. Imbogățitorii de război s'au îmbogățit și mai mult în afacerile politicii de după război. Cei cari măturau străzile, ca să nu vadă sârma ghiupată a tranșeilor, pun azi la cale cugetarea politică românească.

Desorientarea e atât de

continuare pe pag. 2-a

AURORĂ ȘI CREPUSCUL...

Imprejurările și exagerările unui desmăț, ajuns până la paroxism uneori, în viața noastră publică, ne-au adus la situația de astăzi, ca să vedem crepusculul moravurilor de până acum și aurora vremurilor de mâine. O privire atentă asupra felului cum își îndeplinesc rolul unii oameni politici, în zilele de astăzi, ne dovedește că s'a produs un reviriment îmbucurător, punându-se preț, accentuat, pe muncă efectivă și rodnică, la care au încoput a se deda toți acei ce dețin rosturi care altădată adăposteau lenea și înșelătoria multora din cei ce se socoteau de „drept divin”, culegători fără rușine a

rodului muncii celor mulți. Dar cel mai îmbucurător lucru, este desrobirea de străinism și curmarea târgurilor politicianiste de pactizări cu străinii, cari amenințau cu subjugarea prin ocuparea presei și economiei naționale.

Semnele aurorii zilelor ce vin, nu întârzie a se arăta. căci guvernul de azi se trudește spre naționalizarea industriei și economiei, iar glasuri de profeti ale oamenilor politici, militează astăzi pentru repunerea în drepturile sale, ale Neamului Românesc Alexandru Vaida, A. C. Cuza Octavian Goga ș. a., sunt purtătorii de cuvânt ai poporului

Român, care privește mândru cum apune epoca depravării vieții publice și se trezese fiii săi, scuturându-se de lepra străinismului, strigând: dreptate națională și socială. În propria-ne țară voim să fim stăpâni, înțelegând să împărțim o pâine și cu minoritarii, dar nu să-i mai lăsăm să facă ce vor, socotindu-ne țara ca o colonie. Aurora naționalismului ne pregătește epoca de dreptate, cinste și muncă, iar crepusculul destrăbălării de până acum, ne asigură că nu se vor mai întoarce vremurile târgurilor pe altarul patriei ca Românul să fie „strein în țara lui”.

Mihai Avadanel

continuare pe pag. 2-a

GAZETĂ ROMÂNEASCĂ

Cei câți-va gazetari români din Piatra-N., au trecut și trec încă prin figurile unei pierderi care-ți dă senzația de răceală și tremur, ca să nu zic de cutremur sufletec:

Singura gazetă românească ce apare în acest târg instrăinat intelectualicește și economicicește—„Avântul”—, trebuia să-și închidă coloanele și să renunțe la drumul trasat cu atâta efort și sacrificiu și să lase cale liberă celorlalte foite apărute sub auspiciu semite și subvenționate de autoritățile românești. Desigur dispariția unui ziar ca „Avântul” ar fi fost salutată cu frenezie de „confrății” dela celelalte gazete (excluzând, bineînțeles, pe cei dela gazetele pur politice) după cum, dealtfel, apariția ei în continuare, dă naștere la zâmbete ironice pe colțul buzelor ale celorlalte confrăți care se complac a se numi „cetățeni rumâni”.

Nu mai este azi un secret să afirmi că oridecâteori se purcede o manifestare românească, conștientă, trebuie mai întâiu să-ți pui cenușă pe cap și să te aștepți la străfulgerările și trăsnetelor ce se vor abate asupra-ți, pentru a te extermina depe fața pământului strămoșesc, ca să lase loc „poporului ales” ori asupritorilor Ardealului.

Am ajuns să ne sfium când e vorba să ne afirmăm originea etnică, să ne fie teamă să spunem că suntem Români. Parcă vorba „Român” este o vorbă de ocară, de insultă.

În materie de gazetărie, la noi—ca și aiurea—suntem în primejdie de moarte, dacă ar îndrăzni careva din Români să scoată o foie românească, adică scrisă românește, de condeie românești, cu conștiință românească și pentru poporul românesc. Toate celelalte ciuperci sar în cap. Și

îndrăznesc să sară, pentru că sunt multe și au o forță—forța ocultă—în spatele lor.

Este forța cozilor de topor cari stau ascunse sub antireul semt. Căci altfel nu se explică de ce celelalte foite locale se prezintă cu articole de fond semnate de persoane cu reputație din lumea noastră românească, în timp ce la o gazetă ca „Avântul”, care manifestă o tendință curat românească, ramân să se zbată câțiva tineri săraci—săraci la buzunare, dar bogăți sufletește—nesprijiniți și fără niciun ajutor de nicaeri și dela nimeni. Ba, ca să fim sinceri, apariția unei gazete românești ar incomoda pe mulți „buni rumâni” pentru că le-ar strica afacerile cu frații lor cetățeni rumâni. Deaceia este boicată și prăvită cu răceală, chiar de către frații noștri de sânge. Iată să se uniască toată intelectualitatea noastră românească din Piatra-N., fără nici o considerație politică,—ci numai pentru apărarea onoarei noastre

Din partea unei mari întreprinderi de construcții, primim următoarele rânduri:

Onor ziarului „Avântul”
Piatra-Neamț

Citind în ziarul d-v. No. 163 din 24. III. 1935, „Conturile ziarului nostru”, nu m'a surprins de loc rezultatul anului trecut, căci tot așa pățim și noi cu lucrările noastre. Lucrăm neconținut, zi și noapte, să facem case la diferiți proprietari, cari odată instalați în ele nu se mai gândesc să plătească sau plătesc cu întârzieri de ani de zile. Prin purtarea lor nu fac rău numai antreprenorului, care se vede lipsit, la un moment dat, de mijloace, și silit să apeleze la diferiți cămătari, sau să ajungă robul negustorilor, pentru că este silit să cumpere materiile prime dela a doua, sau la a treia mână, ci fac rău și lucrătorilor, cărora trebuie să le plătească, astfel, salarii mai mici ca să poată, astâmpăra setea de câștiguri mari a cămătarilor și a negustorilor hăpăreți.

Odată omul se mulțumea cu o sobă de zid; acum îi trebuie sobă de teracotă faianțată. În camere se puneau dușamele de dulapi cu cepuri de fier—dușamele în nuth și feder erau un lux; însă, în zilele noastre, toată lumea cere parchet cl. I.

Și pe spinarea cui credeți că se face acest lux? De cele mai multe ori pe spatele antreprenorului.

El rămâne neplătit de acești oameni care nu știu să-și respecte obligațiunile luate, cauzând, în același timp, pagube antreprenorului și făcându-și singuri reclamă de răi platnici. Dacă nu sunt prea grele cuvintele de mai jos, aș face o comparație: Mai cinstit este un hoț de codru care-ți iese la drumul mare să te fure, decât un om din aceștia, care în societate trece drept cinstit și onest. Primul cel puțin nu are onoare și își pune viața în pericol; pe când cel de al doilea nu.

Politicianii, la fel, pentru a-și face reclama electorală, fac lucrări peste puterile statului

continuare pe pag. 2-a

românești—, ar mai îndrăzni vreun obraznic perciuian să ridice pumnul și să loviască în obrazul unui Român? Dar așa vedeți singuri unde am ajuns.

În afară de sancțiunea justiției—noroc că n'a intrat și această instituție pe mâini străine—scrisu-s'a în vre-o gazetă de la Piatra-N., despre mârșevnia petrecută pe sala tribunalului? Suntem prin urmare vrednici de bajocură care ni s'a aruncat de un pumn străin.

Să ne așteptăm la mai mult încă! Să mai vorbim de atele? Nu e timpul acum. Gazeta care voim s'o scoatem mai departe, pentru asta o scoatem: să găsim și timpul și locul unde să ne apărăm drepturile noastre etnice, onoarea și viața românească, să arătăm opiniei românești pericolul cuiului străin din casă și să infierăm pe acei ce fac târguri de treizeci de arginți.

Cine gândește ca noi, să ne urmeze și să ne sprijine!

C. Luchian

VAIDA — O EXPERIENȚĂ ISTORICĂ

continuare din pag. 1-a

mare, în cât chiar împroprietărea, în loc să fie o mare operă de dreptate socială și de educație a gloatei, a fost pângărită de agitația demagogică a cluburilor. Pe când vecinii au înțeles problema colonizării și au strâns între hotarele lor pe conaționali rămași la streini, în România, din contră, au găsit larg azil toți veneticii, iar exploatarea politică de partid au intrat în slujba streinilor împănând cât mai multe consilii de administrație... Până și Ardealul ne-a dat pilda pactizării cu străinii și a averilor create din nimic. (Oameni cari nu puteau plăti datorii mărunte, venind la guvern, au ajuns la averi de zeci și zeci de milioane). Eminescu infierase cândva „pătura suprapusă”. Ce-ar fi zis, văzând acum și o „pătură trădătoare”?

Totuși s'a ridicat o clipă colțul perdelei în dosul căreia se ascundeau: comisoane pentru împrumuturi, șosele suedeze, spirt negru, comande de armament, etc. etc. Scoda părea că va da pe față tot puroul.

Dar armonia s'a restabilit iute. Cei cu gura mare au mutat dintr'odată glasul, apoi au tăcut și tac... ca pietrele din cimitir. Până și santinele militare, cu baioneta la armă, au putut fi aruncate ca niște petice împinse cu piciorul, iar sigiliile puse de magistrații țării rupte ca o cârpă netrebnică...

Așa dar, experiența în ce privește renovarea statului este acum deplin încheiată în fața națiunii întregi.

Și totuși, sunt fapte pe care nici pătura trădătoare nu le poate măsuri. Anul 1934, inaugurat atât de tragic pe peronul gării dela Sinaia, ne-a adus un început de mărturisire oficială. Un senator, reprezentant al Camerelor de comerț, ne-a arătat că unele părți din România au devenit ținut de colonizare pentru elementele alogene. Intre Prut și Nistru sunt sate de evrei, pentru care capitalul strein face jertfe considerabile. (Monitorul Oficial a dat și cifre precise). Iar un subsecretar de stat, d. Popescu Necșești, a arătat că loturile de împroprietărire în ținutul Hotinului au fost acaparate tot de străini. În Bucovina — așa, în Maramureș, — la fel, în Banat — tot așa, în Dobrogea și mai și.

S'au început atunci în Cameră, în Senat, în ziare, reviste și în conferințe publice, lungi dări de seamă despre eliminarea progresivă a Românilor nu numai din negoț, industrie, avocatură, farmacie, medicină, ingineria căilor ferate etc. etc., dar și din stăpânirea pământului rural, prin acapararea pădurilor, a regiunilor de podgorie și chiar a micului lot țărănesc.

Vâlva produsă de aceste mărturisiri părea că însemnează un fel de pecavi din partea cărmuitorilor. Iar anul 1935 promitea să aducă rânduiri definitive în această complicată problemă, de care atârna însăși liniștea poporului și a Statului românesc.

În adevăr, a început să se audă în adunări publice: **Deșteaptă-te, Române!**

A prins a răsună iarăși chemarea cea grea: **Acum ori niciodată!**

În sfârșit, cuvântul ultim a fost spus, nu de un Nimenea oarecare, ci chiar de cel care stătuse stâlp în mijlocul parlamentului unguresc.

—Români, dacă nu vreți să ajungeți robi în propria noastră țară, asigurați-vă în

toate ramurile vieții publice, un număr proporțional cu însemnătatea voastră de popor stăpânitor de secole al pământului dacic.

Se înțelege dela sine, că nu e vorba de ceea ce vulgular numește antisemitism. Problema este identică, dacă în loc de evrei ar fi chinezi, kamciadali sau orice alt neam. Dovadă că republica ultra-democratică a Statelor-Unite nu permite chinezilor să lase proprietățile lor moștenire altor chinezi, ci trebuie să le ofere spre cumpărare statului american. Tot așa fac și englezii în sudul Africii față de indigeni, — măcar că sunt cuprinși cu toții în hotarele aceluiași imperiu britanic.

Și totuși, când Vaida și alții nu cer doar eliminarea streinilor din proprietatea rurală sau urbană, ci numai un biet număr proporțional... ce mobilizare de condeie! Ce ridicare de scuturi în contra lui!

Pe ce lume suitem? Ce speranță mai poate fi în ziua de mâine, când chiar un partid care se cheamă național (ba și țărănesc!) trece cu arme și bagaje în largul elementelor alogene?

Ce poate să mai creadă poporul românesc, când gloata celor din cluburi arată pumnul lui Vaida și-i strigă: Răstigniți-l... răstigniți-l... sau, mai exact, alungați-l din partid pe „fratele Alexandru”!

Unde sunteți voi Rațiu, Pop de Băsești, Aurel Popovici... să vedeți acum excomunicarea lui Vaida! Fericiti, de trei ori fericiti, că n'ați apucat să vedeți și astfel de timpuri.

În orice caz, fapta aceasta e de o însemnătate istorică. În două cuvinte, lucrurile stau astfel:

Nu numai streinii cari sunt firesc interesați, dar și ceata celor ce trăesc din politică e

fățiș solidară în contra celui ce a ridicat glasul pentru primatul elementului românesc. Formula e pentru toți una și aceeași:

— Vrem să venim la guvern. Vrem bugetul... Poți fi tu, cel care dai alarma, origine vei fi și ori cum vei fi. Ai putut să stai la Pesta ca un paladin al eroismului politic... Nu ne interesează. Noi vrem puterea. Poți așa dar să fii și Iisus Hristos! Dacă nu vii cu bugetul, n'avem ce face cu tine. Nu te cunoștem și nu te primim... Pot să te răstignească iarăși, cei care te-au mai răstignit odată.

Concluzie:

Și jertfa de sânge a rășboiului, și amara șgduire a desmembrării statului prin tratatul dela Buftea, și suferințele seculare ale Ardelenilor... Toate sunt azi o pleavă netrebnică sub picioarele celor cari vor să vie cât mai repede la guvern. Solidaritatea clubistă e mai mare de cât solidaritatea națională.

Iată premisa grozavă dela care trebuie să pornească tinerii cari, făcând suma destrămării celor 15 ani dela război până azi, mai luptă totuși pentru restaurarea vieții poporului român, ingenunchiat și trădat pe propriul său pământ.

Cât privește pe străinii — de orice origină ar fi — ei nu pot avea acum în fața situației actuale de cât o singură întrebare cu privire la România: *mai merită să trăiască poporul, căruia propria sa țară îi este indiferentă?*

Singurul răspuns valabil este de aci înainte al tinerilor. O mare experiență istorică s'a încheiat; acum începe alta și mai mare, fiindcă de aceea atârna tot viitorul acestui neam.

S. MEHEDIŢI

Cercul didactic Piatra-N.

S'a pus bazele unui cerc didactic, care să cuprindă pe toți membrii corpului didactic de toate gradele din Județul Neamț.

În acest scop s'a și ținut o primă adunare, în urma convocării făcute de d-l inspector școlar V. Gaboreanu și d-l Revizor școlar Const. Luchian, la care au luat parte circa 40 de membri ai corpului didactic. Adunarea s'a ținut la Căminul Invațătorilor în ziua de 6 Aprilie 1935 la ora 5 p. m. A fost prezidată de d-l Inspector V. Gaboreanu, care a arătat rostul acestui cerc didactic și necesitatea de a trece la constituirea lui.

Au luat cuvântul d-nii profesori V. Dobrescu și V. Andrei, subliniind importanța cercului didactic al județului Neamț și cerând ca preocupările cercului să fie numai de ordin cultural.

D-l Revizor școlar C. Luchian, a citit un statut al cercului, pe care d-sa l-a alcătuit încă din 1930, depe când se gândește la formarea unui asemenea cerc. A mai făcut diferite precizări.

S'au delegat d-nii Inspector Gaboreanu, Revizor Luchian și Profesor Andrei, să studieze din nou statutul inițial și să-i facă modificările necesare.

Sediul cercului va fi la căminul Invațătorilor în strada V. A. Ureche.

În ședința de Vineri 12 Aprilie a. c. se va vota statutul, se va alege comitetul cercului și se va întocmi un program de activitate.

Din partea unei mari întreprinderi de construcții primim următoarele rânduri:

continuare din pag. 1-a

sau ale județului și sunt ca o pacoste pe capul antreprenorului. Nu vor să știe de ai cu ce sau nu, trebuie să lucrezi înainte, fiind îmbătat cu promisiunile.

D-v, veți fi siliți a înceta apariția ziarului din cauza abonațiilor care nu-și recunosc datoria.

Noi, la fel, vom fi siliți a înceta lucrul, refuzând chiar și pe acei care cu bună credință vor să-și facă, după puterile lor ceva modest. Este tristă realitatea dar asta este. Să nu creadă acei domni, care din cărciumari vor să devie antreprenori, că se lucrează tocmai ușor în această meserie riscantă.

D. R. I.

Rugăm din nou pe C. Preoți să trimită tablouri cu semnături ale creștinilor pentru adeziune la cererea de schimbare a iarmarocelor din zilele de Dumitca Mare și Înălțare. Aceste semnături ne sunt foarte necesare, pentru a se lua în seamă cererea pe care, spre durerea noastră, unia o socot cu ușurință o glumă.

Săptămâna viitoare cererea va fi depusă D-lui prefect al județului Neamț, iar câte o copie va fi trimisă: I. P. S. Mitropolit al Moldovei spre a interveni în parlament și ziarelor din București, spre a ne susține.

Până acum avem aproape 2000 de semnături.

INFORMATIUNI

Duminică 31 Martie a. c., școala primară din Tarcău — I. G. Duca — de sub direcțiunea D-lui Calistrat Bogdan, a ținut a patra ședință culturală la teatrul Domeniului — Regal — din com. Bicăz.

Programul serbării s'a executat admirabil de către elevii școlii, dat fiind că inv.: M. Bogdan, Ecet. Nourescu și N. V. Zaharia în frunte cu directorul Bogdan, nu-și fac datoria numai depe catedră, ci înțeleg să aibă și un deosebit câmp de activitate culturală.

◆ D-nele și D-nii colegi din învățământul primar și secundar din oraș și județ, sunt cu insistență rugați de către comitetul organizator al cercului didactic să ia parte la adunarea de constituire a cercului, care va avea loc Vineri 12 Aprilie cor., în sala de festivități a liceului de băeți.

Următorii contravenienți la legea de înscriere la Biuroul Populației au fost acționați în judecată și condamnați:

Aron Șloim, Burstein Berta zis Bertini, Clara I. Grimberg Froim Strulovici, Feica Malca Itic Șvarț, Hoisie Peret, Hafner Idel, Humă Dumitru, Iacobovici Froim, Israel Pălărieru, Iosub Leibșor, Itic Swart, Iconaru C-tin, Kitzer Frederic, Lupu Pisan, Mardarie Vasile, Lazarovici Iosel, Moise Herșcu zis Herman Roșu, Pais Moise Iancu, Petcu Alexandru, Rosemberg Ichim, Rafail Marcu, Rinstein Moise, Seim Mauriciu, Solomon Strul, Simon Leon, Sobolevșchi Rudolf, Waxman Moise, Zeilg Strul, David Isvoranu.

Se pune în vedere de asemenea tuturor cetățenilor să se înscrie de urgență la Biuroul Populației.

Tribunalul Neamț secția II-a a condamnat în lipsă, pe individul Bordea, la trei luni închisoare corecțională și 1000 lei amendă pentru că a făcut propagandă baptistă în comuna Buhalnița și a îndemnat pe locuitori să se lase de creștinism, calomniind și pe preotul Ungureanu,

Acelaș Tribunal a condamnat la o lună închisoare corecțională și 2000 lei despăgubiri civile în solidar, pe indivizii Iosif Planton și I. A. Tișănci din comuna Buhalnița pentru că au furat o plută, proprietatea firmei Raux și Lalu din Cozmești pe care au vândut-o.

SPECTACOLE.

Sâmbătă 13 Aprilie ora 9 seara, cercetașii cohorței „Ceahlăul”, vor da o serbare în sala de festivități a liceului Petru Rareș cu un frumos program artistic, literar, muzical și sportiv.

Publicul Pietrean este invitat a lua parte la această serbare.

Prețurile: 40 lei 30 lei, 25 lei. 15 și 10 lei, plus 2 lei timbrul aviație.

Turneul Companiei de Operetă din București. Sub direcția D-lor Pizone și Rabega joacă în seara de 18 Aprilie la Regal Opereta celebră: „FETIȚA OLANDEZĂ”

Accident de tren

Aseară la ora 5 trenul Rapid București - Cernăuți a surprins pe linia ferată din Gara Bacău pe plutoenerul Haralambie Borcea pe care l-a tăiat în două.

Sunt bănueli că s'ar fi sinucis. De pe urma lui rămân soția cu un copil.

Comitetul pentru construirea „Căminului cultural” din comuna Ceahlău-Județul Neamț, apelează la toți bunii români, la societățile culturale și la toate întreprinderile comerciale, să binevoiască a dona orice sume vor crede, pentru construirea localului „căminului cultural” din comuna Ceahlău-Neamț, una din cele mai frumoase localități de pe valea Bistriței.

După primirea sumelor, se vor expedia fiecărui donator, recipisele din chitanțierul comitetului.

Comitetul exprimă cele mai vii mulțumiri, tuturor aceluia care vor răspunde la apelul nostru.

Se vor publica în gazetele locale și în ziarul „Universul”, numele tuturor binevoitorilor donatori.

Duminică 7 crt., societatea sportivă Ceahlăul, a oferit amatorilor de Foot-ball, un match interesant pe terenul Borzoghian, între echipele Școlii militare pentru ofițeri de rezervă din Bacău și Ceahlăul. La acest match a luat parte un numeros public ce a urmărit cu viu interes desfășurarea jocului. Ceahlăul s'a prezentat cu mult superior adversarilor printr'un joc elegant și de precizie.

Matchul s'a terminat cu 3-0 pentru Ceahlăul.

Liceul de Băeți „Petru-Rareș” din Piatra-Neamț

CONVOCARE

Adunarea g-lă. a Comitetului școlar depe lângă liceul de băeți din Piatra-Neamț, este convocată pentru ziua de 7 Aprilie 1935, ora 10 dimineața, în sala de festivități a școlii.

Din această „Adunare” fac parte toți părinții elevilor liceului.

La ordinea zilei:

I) Descărcarea Contului de gestiunea trecută.

II) Votarea proiectului de buget pe 1935-36. Dacă la această dată nu se va întruni numărul regulamentar de membri, „adunarea” se va ține în ziua de 14 Aprilie la aceeași oră și în aceeași sală, cu oricâți membri vor fi prezenți.

Președinte, (ss) V. GHITESCĂ

Secretar, ss) Pr. Vasiliu

UN COMITET de activitate Vaidistă

în localitate

În urma puternicei acțiuni întreprinsă în țară de d. Dr. Al. Vaida-Voevod, fost Prim Ministru al Țării, pentru românizarea României, a luat ființă și în orașul nostru, un comitet de inițiativă, format din d-nii: N. Borș, Gr. Capșa profesori, J. Niculescu, Dănilă, Popadane, Conrad Apostoliu, N. Podoleanu, Șt. Borș, M. Avadanei — instituționi, Em. Brudariu, I. Fuioga, Inginer Mancaș, Căpitan Ungureanu și alții.

Acest comitet a și primit asentimentul d-lui Vaida și va trece imediat la acțiune, scoțând și un ziar de propagandă națională, numit „Frontul Românesc-Neamț”.

Liga Apărării Naționale Creștine

Sub Președinția D-lui Prof. A. C. Cuza Organizația Județului Neamț

Aduce la cunoștința bunilor români care doresc a sprijini organizația inserindu-se sau a contribui cu ajutorul lor pentru propagandă, sunt rugați a so adresa în str. Petru-Rareș No 73 la sediul Ligii.

Președintele Org. Neamț, Avocat ADOLF PRALBA